

Det er Klagen Nr. 7 fra Redaktør Højmark af Standerborg. Den er delt i to Punkter. I det første klager Redaktøren over, at der paa et vist Tidspunkt, medens der stemtes i Dover-Venge Kommune, blev nægtet Vælgerne Afgang til Valglofalet for at afgive Stemmer, idet der nede ved Indgangen var posteret en Politibetjent, der holdt Vælgerne tilbage. Der er søgt Oplysning om dette Punkt, og baade Politibetjenten og den tilstedeværende Politifuldmægtig have vidnet — hvad der ligger saa nær at antage — at denne Politibetjent var stillet dernede med det Formaal ikke at spærre Vælgerne ude, men at modarbejde den Trængsel i Lokalet, som alle klagede over. Betjenten skulde derfor sørge for, at der ikke kom flere ind paa een Gang, end der var Plads til. Vi have fundet, at denne Fremgangsmaade var saa rigtig og saa forsvarlig, at det ikke lader noget tilbage at ønske. Klagens andet Punkt gaar ud paa, at Borgmesteren som Valgbestyrrelsens Formand, efter at Afstemningen i de forskellige Kommuner var sluttet har begivet sig op paa Tribunen og derfra har kundgjort for den forsamlede Mængde, at de, som vilde stemme, kunde melde sig i Løbet af en halv Time for at afgive deres Stemme. Det er en Klage af meget graverende Natur. Vi have to Afgørelser her, hvorved et Valg forkastes paa Grund af, at Valgbestyrrelsens Formand har givet en Tidsfrist. Jeg maa rette det til, at vi have i det mindste to saadanne Afgørelser — jeg tilstaaar, at de andre kender jeg ikke — men disse to synes mig ogsaa foreløbig tilstræffelige. Den ene angaar det Valg i Aalborg af daværende Justitsminister Klein, som blev forkastet i 1873, den anden angaar Valget af daværende Indenrigsminister Ingerslev, som blev forkastet i 1883. I begge Tilfælde var der kun en ringe Stemmesforskel, c. en halv Snes Stemmer, og Valgbestyrrelsens Formand gav begge Steder en Tidsfrist for Valgets Afslutning, og i begge Tilfælde blev Valget forkastet her i Tinget. Der er dog en Forskel mellem det nu foreliggende Valg og de to andre Valg, jeg her har berørt, og jeg kan lige saa godt straks fremhæve denne Forskel for Tinget, da den ganske sikkert vil komme til at spille en stor Rolle ved Diskussionen i Dag. Ja, jeg ventner endogaa, at det bliver det eneste Punkt, hvorpaa Mindretallet virkelig vil kunne rette sit Angreb; thi medens Valgbestyrrelsens Formand saa vel ved det første som ved det sidste af disse Valg har vedgaaet at have givet en saadan Frist og har erklæret, at han nøjagtig har overholdt den

fastsatte Frist for Stemmeafgivningen, har Borgmesteren i dette Tilfælde aldeles bestemt benægtet at have givet en saadan Frist, og den samlede Valgbestyrrelse har ligeledes aldeles bestemt benægtet, at der var givet en saadan Frist. Da Tinget var samlet i April Maaned sidste Aar forelaa denne Klage ikke. Sagen blev sendt til Forhør under en Sættedommer, Birkedommer Adler-Lund fra Silkeborg, som ledede Forhørene paa Basis af de af mig nævnte Klager angaaende Afstemningen særlig for Dover-Venge Kommune. Imidlertid fremkom der en Klage, under 5te Juni 1895 fra Redaktør Højmark, hvori han anfører, at en Frist af $1\frac{1}{2}$ Time var givet. Han anfører to bestemte navngivne Mænd, som under Eds Tilbud vare villige til at attestere, at de havde hørt Borgmesteren give en saadan Frist. Denne Erklæring blev ved Stiftsamtets Ordre den 10de Juni forrige Aar tilstillet Forhørsdommeren, og den var hos ham i saa god Tid, at han havde den, længe før han begyndte sit Forhør, hvad der først skete den 28de Juni forrige Aar. Klagen, som var fra 5te Juni forrige Aar, var derovre allerede den 10de Juni og i Forhørsdommerens Besiddelse den 28de Juni, da han begyndte sit Forhør. Den blev af ham ikke taget i Betragtning, efter hvad man kan se af Forhørsprotokollen. Han lod den ligge til den Dag, da han afsluttede sit Forhør, nemlig den 23de August samme Aar, da fremlagde han den til Forhørsprotokollen med den Bemærkning, at der ingen Grund var til at gøre noget ved den Sag, efter at Borgmesteren og Valgbestyrrelsen havde afgivet en Erklæring om, at det ikke forholdt sig rigtigt. Det saa ganske vist noget underligt ud, at disse to Mænd, hvis Vidnesbyrd Klageren paaberaabte sig, ikke en Gang bleve underkastede noget Forhør, men saaledes skete det, og Folketinget, som kom sammen første Mandag i Oktober f. A. fandt altsaa her det omtvistede Valg og alle Dokumenterne og Forhørene desangaaende. Tinget fandt disse Oplysninger for Dover og Venge Kommunes Bedkommende fyldstgørende, for saa vidt de stemmende Vælger angik, men meget ufyldstgørende for de ikke stemmende Vælgeres Bedkommende, om hvilket der kun var givet Rapport af Sognefoged og Politibetjent. Tinget foresandt ogsaa Klagepunktet angaaende den halve Times Frist, hvad der jo var blevet afvist af Forhørsdommeren i Henhold til en af Borgmesteren og Valgbestyrrelsen afgiven Embedserklæring. Udvalget, som saa paa Dokumenterne, fandt straks dette paafaldende og begærede ny Forhør afholdte. Under